

Bolondos egy hónap
április hónapja,
hol kalap a fején,
hol báránybőr sapka.

Hiába próbálnád
kilesni a kedvét,
túljár az eszeden,
mire észrevennéd.

Köpenyegbe burkol,
ingujjra vetkőztet:
mutatja a tavaszt
hol nyárnak, hol ősznek.

Búsnak teszi magát,
szeme könnyben ázik,
mindegyre lehunyja
sűrű szempilláit.

Aztán gondol egyet,
fülig fut a szája,
s ránevet a fényben
hunyorgó világra.

Kányádi Sándor

Kedves Olvasó!

Szent György a sárkánnyal és a bolondok, a húsvéti áldozati bárány és a szapora nyúl jól megférnek egymás mellett ebben a szeles hónapban. A Földet és az úrhajózást is egy-egy áprilisi napon ünnepeljük, és hogy a furcsaságok ne fogyjanak, van itt Nemzetközi Párnacsata Nap és Vakvezető kutyák Világnapja is. Április füttyös, fiús, könnyed, de a Kos és a Bika erejével sodor Bennünket a nyár felé. Bolondok volnánk, ha nem engednénk.

A hónap névadója, Szent György sem egyszerű eset. Sárkányt öl Isteni küldetéssel, később húszezer ember tér meg szavára, mégis keresztény mártírként, szent vértanúként végzi. Számúzik a szentek sorából, de azért védőszent marad. Oltalmába vesz parasztot és lovagot, rendőrt és vándorlegényt, kovácsot, katonát és kiscserkészt. Dicsfénye a nép szemében töretlen,

hisz mindenkit óv, ki rontástól, gonosztól, betegségtől fél. Itt Zalában pedig még csodát is tehet, persze, csak ha követjük eleinket az alábbiak szerint:

„Régi néphit szerint a Szent György éjszakáján húzott harmatban van a föld ereje, zsírja. Ebből csöppentettek kovászukba a régi szegedi kenyérsütögető asszonyok, hogy kenyerük minél szebbre süljön. Ezért húzták meg ilyenkor más földjét fehér lepedővel a bűbájosok. Odahaza kicsavarták belőle a harmatot és pogácsát sütve, a maguk tehenével etették meg, hogy az hízzék és tejeljen minél bőségesebben más földjének erejéből. Zalában **szentgyörgyharmat** néven is emlegetik: vele mosdanak hajnalban, hogy szépek, egészségesek legyenek.”

Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium (részlet)

A költőket is sokféleképpen ihlette meg ez a szeszélyes hónap. József Attila ezt írja a saját születéséről:

„Nagy szél kapott föl egyszer
engem
Hirtelen, április estén.

*Gyerekeit kereste arra
S engem talált ott épp az útban.”*

Így, szinte véletlenül jött e világra 1905 tavaszán „Reménységnek és tulipánnak”, hogy aztán hanyattatott életében megalkothassa azt a csodát, amitől a magyar költészet napjává az ő születésnapja, április 11. lett.

A húsvét ünnepekőre egy könyvet megtöltene, és még az is lehet, hogy eltévednénk benne. Vándorünnep, keresztény és pogány is, hit és hiedelem keveredik benne. Volt, hogy hitték a virágvasárnap szentelt barka egy szeme gyógyszerre lehet, sőt, hogy még a villámokat, jégverést

is képes távol tartani. Régen nagyhéten kitisztították a portát, a kutakat, megúszatták a lovakat, patakban fürödtek a bátrabb legények, átszellőztették a házakat, kifényesítették a szerszámokat. Nagypénteken kialudt a tűz, és Nagyszombaton megszentelten lángolt fel újra. Az őselemek megújító erejétől reméltek megtisztulást. Együtt éltek meg a kikelet, a természet nyílásának vakítóan szép, és bódítóan virágillatos pillanatait, a nagyhét szigorú testi-lelki böjtjével, Krisztus fájdalmával. Régen úgy hitték, hogy nincs újjászületés e teljesség nélkül.

Végül, hogy hasznos dolgokról is szóljunk:

Köszönjük annak a mintegy harminc lelkes falubelinek, akik részt vettek az április 2-i szemétszedésen, és ezzel segítették, hogy Hosszúvölgy és környezete megtisztulhasson. Külön köszönet a sok finom falatért, és a frissítő nedükért. Így nem csak az éhség-szomjúság csillapításához járultak hozzá, hanem egy kellemes szombat délutáni beszélgetéshez is. Ami nem fogyott el, azt a következő összejövetel alkalmával elfogyasztjuk!

Áprilisban a következő napok lesznek fontosabbak Hosszúvölgyön:

- ≈ **Április 20-án** a Föld napjának tiszteletére a könyvtárban Luc Besson „Otthonunk” című elgondolkodtató, dokumentum filmjét vetítjük. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.
- ≈ **Április 21-én** a mi harangunk is Rómába megy, és csak Nagyszombaton szól újra.
- ≈ **Április 30-án** újra megnyílnak a régóta zárt óvoda kapui, és szeretettel várjuk az érdeklődő látogatókat. Este 6 órától a Kultúrházban ötlebörzét tartunk: találjuk ki együtt, mi legyen az óvodából!

Jó egészséget és boldog hétköznapi ünnepnapokat kívánunk!

Mára mi maradt? Tudjuk-e még, hogy a piros tojás Jézus kiontott véréből idézi, és hogy az új életet, a feltámadást hordozza magában? De ott van az újjáteremtő erő a házi reszelt torma erejében is, a nyíló tulipánok kavalkádjában, a jó házi sonka és frissen sült kalács ízében. A Szent György napi esőben. A családban. A pillanatokban. Ahogy a gyerekekkel húsvéti hímet festünk, locsolóverset tanulunk. Ahogy a kertben, veteményesben sétálunk.

Már kimehetünk izletes kucsmagombáért az erdőre, hamarosan Szent-György virágot is találunk. A kiskertben megrepezstik a magok a földet. Virágba borulnak a gyümölcsfák, és az ég felé indulnak a hajtások. Szárba szökken a búza. Madárfüttytől hangos a hajnal, a gólyáink a fészket javítják. Bizonyítékunk van az életre; még a halál után is, Jézus Krisztus által.